

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6SŽi/22/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200768
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011200768.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: EUREA, občianske združenie, so sídlom Tupého 25/A, Bratislava, IČO: 30 794 242, zastúpeného Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Národného oslobodenia 25, Bernolákovo, proti žalovanému: Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom Stromová 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 18-1-2011-PKV-PRO z 25. februára 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 61/2011-65 z 3. októbra 2012, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 61/2011-65 z 3. októbra 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 18-1-2011-PKV-PRO z 25. februára 2011 v spojení s fiktívnym rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu Agentúry Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR pre štrukturálne fondy EÚ podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 541,91 Eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozsudku aj „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom zo dňa 3. októbra 2012, č. k. 2S 61/2011-65 postupom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 18-1-2011-PKV-PRO zo dňa 25. februára 2011, ktorým žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu proti fiktívnemu rozhodnutiu prvostupňového orgánu - Agentúry Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR pre štrukturálne fondy EÚ (ďalej aj „ASFEU“) tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie o sprístupnení informácie č. I 9/2011-01 číslo záznamu A 2389/2011-01 zo dňa 13. januára 2011, kde prvostupňový orgán požadované informácie sprístupnil, potvrdil. O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku dospel k záveru o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia, tak po formálnej ako aj obsahovej stránke. Konštatoval, že rozhodnutie bolo vydané orgánom na to príslušným v medziach zákonom stanoveného postupu a žalobné námietky vyhodnotil ako neodôvodňujúce zrušenie napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že žalobca žiadal sprístupniť hodnotiace hárky všetkých projektov, ktoré boli podané vo výzve na podávanie projektov OPVäV- 2008/4.1/01-SORO, pričom sám rozsah týchto informácií obmedzil na „vyplnené hodnotiace hárky, ktoré tvorili prílohu č. 10 výzvy“. Podľa názoru krajského súdu ASFEU z hodnotiacich hárkov nevylúčila časť údajov v rozsahu - kód žiadosti, názov žiadateľa a poznámky hodnotiteľa, vychádzajúc zo skutočnosti, že samotný žalobca v žiadosti o sprístupnenie informácie obmedzil rozsah požadovaných informácií na názov projektu, požadovaný celkový nenávratný príspevok a vyplnené hodnotiace hárky tvoriace prílohu č. 10 výzvy. V súlade s takto obmedzenou žiadosťou je v hodnotiacom hárku uvedený názov projektu a body hodnotiteľa pridelované podľa hodnotiacich kritérií uvedených v prílohe č. 10 výzvy. Skonštatoval, že hodnotiaci hárky celkový nenávratný finančný príspevok neobsahuje, pričom však výška tohto príspevku bola žalobcovi ASFEU oznámená listom zo dňa 15. mája 2009. Krajský súd zdôraznil, že povinná osoba sprístupňuje iba požadované informácie, pričom ust. § 18 ods. 2 a 3 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“) platia len pre prípady neposkytnutia požadovaných informácií. Ak teda povinná osoba neposkytne informácie, ktoré neboli požadované, nemôže ani nastať fikcia rozhodnutia o nesprístupnení informácie. Keďže povinná osoba - ASFEU sprístupnila informácie žalobcovi tak, ako to požadoval, nebola povinná vydávať rozhodnutie o čiastočnom nesprístupnení informácií a nenastala ani fikcia rozhodnutia o nesprístupnení informácie v zmysle ust. § 18 ods. 3 zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Podľa názoru krajského súdu žalovaný rozhodol v súlade so zákonom, keď napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie o sprístupnení informácie č. I-9/2011-01 č. A 2389/2011-01 zo dňa 13. januára 2011 potvrdil.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa nestotožnil s jeho právnym posúdením, pričom žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov konania, ktorých výšku vyčíslil. Podľa názoru žalobcu krajský súd interpretoval žiadosť žalobcu spôsobom, ktorý ju robí nezmyselnou, namiesto toho, aby ju interpretoval logicky a vo vzájomných súvislostiach. Pokiaľ žalobca žiadal informácie o hodnotiacich hárkoch, pričom okrem iného výslovne uviedol, že žiada sprístupniť vyplnené hodnotiace hárky, vyjadril tým vôľu získať celý hodnotiaci hárky. Mal za to, že právne posúdenie krajského súdu je založené na princípe prísnej formálnosti, hraničiacom až s kladením prekážok a obštrukcií žiadateľovi, ktorého žiadosť nie je posudzovaná z pohľadu zrozumiteľnosti a logickej identifikácie jej predmetu, ale jej vybavovanie sa degraduje na vyhľadávanie zámienok a domnelých chýb. Zámerom zákonodarcu nebolo ustanovením formálneho procesu sprístupňovania informácií sťažovať žiadateľom ich získanie, ale naopak, dať žiadateľom do rúk účinný nástroj obrany pred z podstaty neochotnými úradníkmi, čo plne manifestovali aj úradníci žalovaného pri vybavovaní žiadosti o informácie žalobcu.

Z písomného vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že rozsudok krajského súdu považoval za vecne správny. Podľa jeho názoru žalobca podal nezrozumiteľnú vnútorne rozpornú žiadosť o sprístupnenie informácie, napriek čomu prvostupňový správny orgán žalobcovej žiadosti vyhovel a sprístupnil mu dňa 13. januára 2011 hodnotiace hárky v počte 24 ks. Prvostupňový správny orgán posudzoval žiadosť žalobcu z pohľadu zrozumiteľnosti a logickej identifikácie jej predmetu, napriek tomu, že žalobca tvrdí v odvolaní opak. Poukázal na to, že žalobca pôvodne žiadal sprístupniť informácie v rozsahu : 1. názov projektu, 2. požadovaný celkový nenávratný finančný príspevok, 3. vyplnené hodnotiace hárky, ktoré tvorili prílohu č. 10 výzvy, čomu prvostupňový správny orgán vyhovel a informácie sprístupnil. V odvolaní proti fiktívnemu rozhodnutiu žalobca, však žiadal sprístupniť aj ďalšie informácie v rozsahu : 1. kód žiadosti, 2. názov žiadateľa, 3. poznámky hodnotiteľa, ktoré však nemohol správny orgán v odvolacom konaní posudzovať, keďže tieto ďalšie informácie neboli predmetom prvostupňového správneho konania. Preto v danom prípade, podľa názoru žalovaného nenastala fikcia rozhodnutia podľa ust. § 18 ods. 3 zák. o slobode informácií, a preto ani nemôže existovať predmet súdneho prieskumu v zmysle ust. § 247 a

nasl. O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu administratívneho spisu mal odvolací súd za preukázané, že dňa 7. mája 2009 žalobca telegrafickým podaním v súlade s ust. § 14 zákona o slobode informácií požiadal o sprístupnenie informácií o projektoch, ktoré boli podané Agentúre Ministerstva školstva vedy, výskumu a športu SR pre štrukturálne fondy EÚ v rámci výzvy č. OPVaV-2008/4.1/01-SORO v rozsahu: názov projektu, požadovaný celkový nenávratný finančný príspevok a vyplnené hodnotiace hárky, ktoré tvorili prílohu č. 10 výzvy. Prvostupňový správny orgán listom zo dňa 13. januára 2011 sprístupnil žiadateľovi v rozsahu a v zákonom stanovenej lehote spôsobom podľa ust. § 16 zákona o slobode informácií požadované informácie: hodnotiace hárky všetkých projektov, ktoré boli podané po výzve na podávanie projektov OPVaV-2008/4.1/01-SORO v rozsahu názov projektu, vyplnené hodnotiace hárky, ktoré tvorili prílohu č. 10 výzvy s kódom OPVaV-2008/4.1/01-SORO. Žalobca podal proti fiktívnemu rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu odvolanie, nakoľko správny orgán síce hodnotiace hárky sprístupnil, časť informácií z nich však bola vylúčená, pričom nebolo vydané rozhodnutie o čiastočnom nesprístupnení. Boli vylúčené napríklad kód žiadosti, názov žiadateľa a tiež všetky poznámky hodnotiteľa. Žalovaný správny orgán rozhodnutím zo dňa 25. februára 2011, č. 18-1-2011-PKV-PRO odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o sprístupnení informácie č. I 9/2011-01 číslo záznamu A 2389/2011-01 zo dňa 13. januára 2011, kde požadované informácie sprístupnil potvrdil. Rozhodnutie žalovaného bolo predmetom prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

V správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoleníacemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s odvolaním napadnutým rozsudkom a súdnym spisom, súčasťou ktorého bol aj kompletný administratívny spis žalovaného správneho orgánu, sa nestotožnil s právnym názorom prezentovaným v rozsudku krajského súdu. Z obsahu administratívneho spisu nepochybne vyplýva poskytnutie akej informácie sa žalobca domáhal. Už v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. októbra 2010, č. k. 1S 143/2009-21, ktorým došlo k zrušeniu

predchádzajúceho rozhodnutia vydaného v predmetnom správnom konaní - rozhodnutia žalovaného zo dňa 26. júna 2009 č. 2-1-2009-PKV-PRO-ROO a vrátenia veci na ďalšie konanie, krajský súd konštatoval, že ..."Naopak, ako informácia o nakladaní s verejnými financiami musia byť hodnotiace hárky verejnosti v maximálnej miere prístupné, preto je súd toho názoru, že žalovaný mal postupovať v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. g/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám pri použití ústavného - konformného výkladu v súlade s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR a požadované informácie poskytnúť.....". Z uvedenej konštatácie vyplýva povinnosť žalovaného poskytnúť žalobcovi požadovanú informáciu a to vyplnené hodnotiace hárky, ktoré žalobca konkretizoval v zmysle prílohy č. 10 k výzve, ktorá obsahuje hodnotiace a výberové kritériá na schvaľovanie žiadosti o nenávratný finančný príspevok (NFP). Tým, že prvostupňový správny orgán neposkytol úplne vyplnené hodnotiace hárky, bolo jeho zákonnou povinnosťou vydať v súlade s ust. § 18 ods. 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám rozhodnutie, z ktorého by bolo zrejme na základe akých skutočností k tomu tak došlo. Pokiaľ mal správny orgán pochybnosť, čo bolo obsahom žiadosti - čo okrem iného tak deklaroval vo vyjadrení k žalobe, keď uviedol, že žiadosť žalobcu bola obsahovo nezrozumiteľná - mal postupovať podľa zákona a v prípade pochybností, ktorých informácii sa žiadosť týka, mal vyzvať žalobcu na jej doplnenie. Podľa názoru odvolacieho súdu z obsahu podanej žiadosti je zrejme, že žalobca mal záujem o zaslanie vyplnených hodnotiacich hárkov (čo vyplýva aj z podaného odvolania), pričom správny orgán ako i žalovaný vyňali z týchto hodnotiacich hárkov údaje, ktoré údajne neboli zahrnuté v žiadosti o informáciu, pretože netvorila prílohu č. 10 výzvy, a to kód žiadosti o NFP, názov žiadateľa, resp. poznámky odborného hodnotiteľa, a to bez toho, aby odstránili prípadnú obsahovú nezrozumiteľnosť žiadosti žalobcu. Takýto postup je zjavne v rozpore so zmyslom a účelom zákona o slobodnom prístupe k informáciám a bezdôvodným sťažením uplatnenia čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené rozhodol odvolací súd tak, že rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil, rozhodnutie žalovaného ako i fiktívne rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom bude povinnosťou správneho orgánu žiadosť žalobcu opätovne posúdiť (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sž 3/2011, podľa ktorého „fiktívne rozhodnutie je už svojou povahou nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov podľa § 250j ods.2, písm. d) O.s.p., a preto bez ďalšieho zrušiteľné správnym súdom") a vo veci rozhodnúť.

O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 2 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 66 Eur a trov právneho zastúpenia, ktoré pozostávajú z 3 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava, podanie žaloby, podanie odvolania), a to 2 x 1 á 123,50 Eur (§ 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) plus režijný paušál 2 x 1 á 7,41 Eur (§ 15 citovanej vyhlášky), 1 x á 127,16 Eur plus režijný paušál 7,63 Eur, t. j. 396,61 Eur + 20 % DPH (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) t. j. spolu 541,91 Eur vrátane DPH. Odvolací súd nepriznal žalobcovi odmenu za jeden uplatnený úkon - vyjadrenie k oslobodeniu od súdnych poplatkov, nakoľko sa nejedná podľa vyššie citovanej vyhlášky o úkon vo veci samej.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.